ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟ

ΜΟΝΟΝ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἠμποροῦν νὰ συμβαίνουν πράγματα ὡς αὐτὰ ποὺ ἀπεκάλυψε μία δίκη εἰς πλημμελειοδικεῖον τῶν Ἀθηνῶν. Ἕνας ὀνόματι Ν. Χριστοδούλου παρουσίασεν εἰς τὸν 76ετῆ Ἰ. Μωραΐτην, εἰς τὰ Μέγαρα, τὴν Π. Συμεωνίδου ὡς ἰατρόν. Ἡ «ἰατρός» δὲ ἐδέχθη νὰ ἀναλάβῃ τὴν θεραπείαν τῆς συζύγου τοῦ Μωραΐτου, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ τῆς προκαταβληθῇ ἡ ἀμοιβή της. Καὶ ἐπειδὴ ὁ Μωραΐτης εἶχε μόνον 800 δραχμὰς εἰς μετρητά, συνεπλήρωσε τὴν ἀμοιβὴν μὲ 60 αὐγά, ἕνα δοχεῖον λαδιοῦ, δύο κοτόπουλα καὶ ἀρκετὸ κρασί. Ματαίως, ὅμως ἡ Μωραΐτου ἐπερίμενε τὴν ἑπομένην τὴν γιάτρισσαν. Ὁ Χριστοδούλου καὶ ἡ Συμεωνίδου, μετὰ τὴν προκαταβολὴν ἐξηφανίσθησαν, διὰ νὰ συλληφθοῦν μετ' ὀλίγας ἡμέρας καὶ νὰ καταδικασθοῦν εἰς τετράμηνον φυλάκισιν.

Ἀλλὰ μόνον τοὺς δύο αὐτοὺς ἀπατεῶνας ἔπρεπε νὰ καταδικάσουν οἱ δικασταὶ ἢ καὶ τὰ θύματά των; Ὅταν εἰς μετρητὰ διέθεταν ὀκτακοσίας δραχμάς, ἠμποροῦσαν νὰ ἀπευθυνθοῦν εἰς ἕνα τῶν καλυτέρων ἰατρῶν καὶ νὰ ἔχουν τὴν θετικὴν περίθαλψιν τῆς ἐπιστήμης. Ἀλλὰ ὅσον περίεργον καὶ ἂν φαίνεται, ὑπάρχουν ἄνθρωποι προδιατεθειμένοι νὰ πίπτουν θύματα ἀπατεώνων. Δι' αὐτὸ καὶ πρέπει νὰ τιμωροῦνται μαζὶ μὲ τοὺς ἀπατεῶνας, διὰ νὰ καθίστανται τοὐλάχιστον εἰς τὸ μέλλον, προσεκτικοί.

Θὰ μποροῦσε, παραδείγματος χάριν, νὰ ἐπιθληθῇ τέλος... βλακείας. Ἐλαφρόν, βέβαια, ὥστε νὰ μὴν ἀποθαρρύνωνται τὰ θύματα εἰς τὴν καταγγελίαν τῶν ἀπατεώνων.

□

ΧΙΩΤΗΣ ναυτικὸς τὴν ἔπαθε κυριολεκτικῶς χιώτικα. Εὑρίσκετο ἔξω ἀπὸ τὸν ἠλεκτρικὸν σταθμὸν τοῦ Πειραιῶς, ὅταν τὸν ἐπλησίασεν ἕνας ἄγνωστος καὶ τὸν ἐρώτησε:

—Δὲν μοῦ λές, ποῦ βρίσκεται τὸ τάδε ξενοδοχεῖον;

—Δὲν ξέρω, εἶμαι κι' ἐγὼ ξένος... ἀπήντησεν.

Ἄλλο ποὺ δὲν ἤθελεν ὁ ἄγνωστος.

—Βλέπεις ἐκεῖνον ἐκεῖ τὸν ψηλόν; τοῦ εἶπε. Ἔχει δύο πρώτης τάξεως ρολόγια. Τοῦδωσα χίλιες διακόσιες δραχμές, μὰ δὲν μοῦ τάδωσε καὶ τσακωθήκαμε. Πάρτα ἐσὺ σὲ παρακαλῶ, φέρε μου τὰ καὶ σοῦ δίνω ἀμέσως τὰ λεπτά.

Ὁ ναυτικὸς ἠθέλησε νὰ τὸν ἐξυπηρετήσῃ. Ἐπλησίασε τὸν πωλητὴν καὶ ἄρχισε τὸ παζάρι. Εἰς τὸ τέλος, κατάφερε νὰ πάρῃ τὰ ρολόγια, ποὺ εἰς τὴν πραγματικότητα δὲν ἄξιζαν περισσότερο ἀπὸ 250 δραχμάς, ἀντὶ 1150 δραχμῶν. Ὅταν, ὅμως, τὰ ἐπῆγεν εἰς τὸν πρῶτον συνομιλητήν του, αὐτὸς εἶχε γίνει ἄφαντος.

□

ΟΧΙΩΤΗΣ ναυτικός, ὅμως, ἠμπορεῖ νὰ ἦτο ἀνίδεος ἀπὸ τὶς κατεργαριὲς τῶν πόλεων, ἀλλὰ δὲν ἦτο καὶ κουτός. Ἐπράβηξεν ἀμέσως εἰς τὸ ἀστυνομικὸν τμῆμα καὶ περιέγραψε τόσον καλὰ τοὺς δύο ἀρχικατεργάρους, ὥστε μετὰ πάροδον ἐλαχίστης ὥρας οὗτοι εὑρίσκοντο εἰς τὰ χέρια τῆς ἀστυνομίας. Καὶ ἔτσι ἀπεδείχθη ὅτι κάποτε καὶ οἱ παροιμίες δὲν εἶναι καὶ τόσον πραγματικές, διότι εἰς τὸ τέλος οἱ δύο ποὺ τὴν ἔπαθαν χιώτικα ἦσαν οἱ δύο κατεργαρέοι, ἀπὸ τὸν ἀφελῆ Χιώτην.

□

Η ΠΑΛΑΙΑ κωμωδία τοῦ Λάσκαρη ἔφερε τὸν τίτλον «Ὁ μῦλος τῆς ἐριδος». Ἡ δίκη ποὺ διεξήχθη πρὸ ἡμερῶν εἰς τὸ μονομελὲς πλημμελειοδικεῖον γειτονικῆς πόλεως, θὰ ἠμποροῦσε νὰ φέρῃ τὸν τίτλον «Τὰ πράσα τῆς ἐριδος».

Ἡ ἱστορία ἤρχισε πρὸ μηνῶν ὅταν ὁ κύριος ἑνὸς οἰκοπέδου, εἰς τὴν εἴσοδον τῆς πόλεως, τὸ παραχώρησεν εἰς γειτονά του δωσεὰν νὰ τὸ καλλιεργήσῃ, ἀφοῦ ὁ ἴδιος δὲν ἠμποροῦσε νὰ τὸ πράξῃ.

— Φύτεψε, τοῦ εἶπεν, ὅ,τι θέλεις.

Καὶ αὐτός, ἀντὶ παντὸς ἄλλου, προυτίμησε νὰ φυτεύσῃ πράσα. Πρῶτον, ὅμως, τὰ πράσα γίνουν, ἐπώλησεν ὁ ἰδιοκτήτης τὸ οἰκόπεδον καὶ ἡ νέα ἰδιοκτήτρια ἤρχισε νὰ κτίζῃ ἕνα σπιτάκι. Ὁ καλλιεργητὴς τῶν πράσων τὴν παρεκάλεσε νὰ μὴν πειράξῃ τὰ πράσα του. Ὅταν θὰ ἔφθανεν ἡ ὥρα θὰ τὰ ἔβγαζε διὰ νὰ τὰ πωλήσῃ καὶ ἡ ἰδιοκτήτρια θὰ ἦτο κυρία νὰ φυτεύσῃ ὅ,τι ἤθελε. Καὶ ἡ συμφωνία ἐκλείσθη. Οὔτε ἡ διαμονὴ τῆς ἰδιοκτητρίας θὰ ἠμποδίζετο ἀπὸ τὴν καλλιέργειαν τῶν πράσων, οὔτε καὶ ἡ ἰδιοκτήτρια θὰ προσκάλει ζημίας εἰς τὰ πράσα.

□

ΤΙ ΣΥΝΕΒΗ, ὅμως, εἰς τὴν πραγματικότητα; Μᾶς τὸ λέγει ἡ τοπικὴ ἐφημερὶς ἡ ἱστοροῦσα τὰ τοῦ ἐπεισοδίου:

«Φαίνεται ὅμως —λέγει— πῶς ἔγινε ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετο. Τὰ πράσα ἔγιναν ἐφιάλτης γιὰ τὴν ἔνοικο τοῦ σπιτιοῦ καὶ ἀντίστροφα ἡ πρασόπληκτος ἔγινε... ὀδοστρωτήρας γιὰ τὰ ταπεινὰ φυτά.

Ἔτσι δημιουργήθηκαν οἱ πρῶτες ἀψιμαχίες μεταξὺ τῶν δύο γειτόνων, ὁπότε μιὰ μέρα τοῦ Ὀκτωβρίου ἔγινε τὸ ἐπεισόδιο. Ἡ πρασόπληκτος καυγάδισε μὲ τὴν γυναίκα τοῦ καλλιεργητῆ τῶν πράσων καὶ ἄρχισαν ν' ἀραδιάζουν ὅλα... τὰ ἑλληνικὰ κοσμητικὰ ἐπίθετα.

Στὸν καυγὰ μπῆκε καὶ ὁ καλλιεργητὴς τῶν πράσων τῆς ἐρίδος, ποὺ χρησιμοποίησε διαιότερα μέσα ἐπιλύσεως τῆς διαφορᾶς...

Ἔτσι οἱ ἥρωες τοῦ ἐπεισοδίου ἀλληλοεμηνύθησαν καὶ πέρασαν ὅλοι τους ἀπὸ τὸ ἐδώλιο τοῦ μονομελοῦς πλημμελειοδικείου.

Τὸ δικαστήριον μὲ τὴν ἀπόφασίν του κατεδίκασεν ὅλους τοὺς κατηγορουμένους. Μόνον τά... πράσα τῆς ἐρίδος ἠθωώθησαν.

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ἡ κίνησις τῆς ἀνεργίας

Ἀνεφέρθησαν χθὲς ἁρμοδίως 35 προσλήψεις ἀνέργων καὶ 13 ἀπολύσεις ἐργαζομένων.

ΑΙ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΘΕΣΜΩΝ

Η ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑΣ

ΟΥΣΙΑ ΚΑΙ ΘΕΜΕΛΙΟΝ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Μελέτη τοῦ δικηγόρου κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

συνίσταται τὸ μέγιστον ἀγαθόν, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἀποτελῇ τὴν βάσιν παντὸς νομοθετικοῦ συστήματος θὰ τὸ ἀνεύρισκε εἰς δύο κεφαλαιώδη αἰτήματα. Τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἰσότητα. Κυρίως τὴν ἰσότητα, καθ' ὅσον ἡ ἐλευθερία ἄνευ αὐτῆς δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ». Βέβαιον ὅμως εἶναι ὅτι οἱ διαφωτισταὶ ἠννόουν τὴν ἰσότητα ὑπὸ τὴν πολιτικὴν ἔννοιαν τοῦ ὅρου. Ὡς ἰσονομίαν, ὡς ἰσοπολιτείαν. Ὡς τοιαύτην καθιέρωσαν τὴν ἰσότητα ἄπαντα τὰ Συντάγματα κατὰ μίμησιν τῆς Διακηρύξεως τοῦ 1789. Ἰσότης ἄρα ἐνώπιον τῶν νόμων, ὡς καθιερεῖ ταύτην καὶ τὸ ἄρθρον 3 τῶν Ἑλληνικῶν Συνταγμάτων ἀπὸ τοῦ 1864 καὶ ἑξῆς. Οἱ νόμοι εἶναι κοινοὶ καὶ ἴσοι δι' ἅπαντας. Καὶ τοῦτο ἀφορᾷ ὅλους τοὺς κλάδους τοῦ δικαίου. Καὶ τὸ ἰδιωτικὸν καὶ τὸ Δημόσιον Δίκαιον. Χαρακτηριστικὸν εἶναι τὸ ἄρθρον 6 τῆς Διακηρύξεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ 1789. «Ὁ νόμος, λέγει, εἶναι ὁ ἴδιος δι' ὅλους, εἴτε προστατεύει, εἴτε τιμωρεῖ. Ὅλοι οἱ πολῖται εἶναι ἴσοι πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του...». Ἄρα διὰ τὴν ἐπίδολὴν ποινὴν ἐρευνᾶται μόνον ἡ πρόθεσις τοῦ δράστου καὶ ἡ βαρύτης τοῦ ἐγκλήματος, ὁηλ. οἱ ὑποκειμενικοὶ καὶ ἀντικειμενικοί, ὡς λέγονται, ὅροι τοῦ ἀξιοποίνου καὶ ὄχι ὁ πλοῦτος ἢ ἡ κοινωνικὴ θέσις τοῦ ἐγκλήματίου. Ἡ φορολογία πάλιν καθορίζεται βάσει κριτηρίου κοινοῦ δι' ὅλους τοὺς πολίτας, ὅτι δηλ. ἕκαστος ὀφείλει νὰ εἰσφέρῃ εἰς τὰ δημόσια βάρη ἀναλόγως τῶν εἰσοδημάτων του.

Ἐκ τῆς ἀρχῆς τῆς ἰσότητος ἀπορρέουν ἐπίσης ἡ δι' εἰδικῶν «συναδόντων» πρὸς τὸ Σύνταγμα νόμων ἐπιβαλλομένη καθολικότης τῆς στρατιωτικῆς ὑποχρεώσεως, καθὼς καὶ ἡ ὑποχρεωτικότης καὶ καθολικότης τῆς παιδείας. Ὅλοι οἱ πολῖται εἰς τὴν Δημοκρατίαν πρέπει νὰ ἐκκινοῦν μὲ ἴσας προϋποθέσεις εὐδοκιμήσεως. Τοὐλάχιστον δὲ νὰ ἐκκινοῦν. Διότι τὴν ὁλοκληρωμένην ἠθικῶς μορφὴν δημοκρατίας θὰ ἀπετέλει ἐκείνη εἰς τὴν ὁποίαν, ὄχι μόνον εἰς τὴν ἀφετηρίαν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν περαιτέρω ἀνέλιξιν αὐτῶν οἱ πολῖται δὲν θὰ προσέκρουον εἰς ἀπροσμάχητα ἐμπόδια, τὰ ὁποῖα ὀρθώνει ἐνώπιον αὐτῶν ἡ ἀνισότης τῶν οἰκονομικῶν ὅρων καὶ ὁ ἀχαλίνωτος κοινωνικὸς ἐγωϊσμός. Ἑπομένως εἰς τὴν οὐσίαν τῆς δημοκρατίας ἀντίκειται ἡ ὕπαρξις κλειστῶν ἐπαγγελμάτων, ἡ πολυθεσία τῶν ὀλίγων καὶ ἡ δημιουργία ἀνίσων ὅρων εἰσόδου εἰς ὡρισμένον ἐπάγγελμα, οὕτως ὥστε νὰ δυσχεραίνεται παντοιοτρόπως ἡ εἴσοδος εἰς αὐτὸ τῶν νέων καὶ νὰ ἐπιτρέπεται ἀνεμπόδιστος ἡ εἴσοδος τῶν γεροντων, ἀπομάχων ἄλλων ἐπαγγελμάτων. Τοῦτο δὲν εἶναι πλέον δημοκρατία. Εἶναι ἀηδὴς γεροντοκρατία, ἡ ὁποία ἀλλοιώνει τὴν οὐσίαν τοῦ πολιτεύματος. Καὶ ἐνθυμίζει τὴν «Γαληνοτάτην» Ἐνετικὴν δημοκρατίαν, εἰς τὴν ὁποίαν μία κλειστὴ μερὶς προνομιούχων πολιτῶν ἤσκει διὰ πάσης ραδιουργίας τυραννικὴν δεσποτείαν ἐπὶ τῶν ὑπολοίπων.

Τὸ στοιχεῖον τῆς ἰσονομίας ἐθεωρήθη καὶ εὐλόγως θεμελιῶδες συστατικὸν τῆς δημοκρατίας ἀνέκαθεν. Ὑπερηφάνως ἐξαίρει τὴν ἰσονομίαν τῆς Ἀθηναϊκῆς πολιτείας ὁ Περικλῆς, ὡς συνιστῶσαν τὴν ὑπεροχὴν τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος ἔναντι τῆς δαναΰσου ὀλιγαρχίας. «Μέτεστι δὲ κατὰ μὲν τοὺς νόμους πρὸς τὰ ἴδια διάφορα πᾶσι τὸ ἴσον». Ἀλλὰ καὶ ὁ Κοραῆς ἑρμηνεύων τὸ Σύνταγμα τῆς Ἐπιδαύρου καὶ γουθέτων τοὺς συγχρόνους του γράφει: «Ἡ ἰσότης τῆς πολιτικῆς κοινωνίας θεραπεύει τὴν φυσικὴν τῶν ἀνθρώπων ἀνισότητα, διὰ τὴν ὁποίαν ἦτο ἀδύνατον νὰ συζήσωσιν εἰρηνικῶς, ἂν δὲν ἐσυμφωνοῦσαν νὰ ὑποτάσσωνται ὅλοι, χωρὶς ἐξαιρεσιν εἰς νόμους θεμένους καὶ κυρωμένους μὲ τὴν κοινὴν ψῆφον... ἡ ἀπροσωποληψία τῶν νόμων εἶναι τὸ μόνον στερεώτατον θεμέλιον τῆς πολιτείας...». Ἡ ἰσότης δὲν ἐκδηλοῦται μόνον ἐν τῷ ἄρχεσθαι, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ἄρχειν. Καὶ ἰδίως ἐν αὐτῷ!

Πρῶτος ὁ Ἀριστοτέλης διεκήρυξεν ὅτι: «Δημοκρατία μὲν οὖν ἐστι πρώτη ἡ λεγομένη μάλιστα κατὰ τὸ ἴσον... κοινωνοῦντων ἁπάντων μάλιστα τῆς πολιτείας ὁμοίως».

Εἰς πάντα πολίτην πρέπει νὰ παρέχεται τὸ δικαίωμα νὰ καταλάβῃ ὅλα τὰ ἀξιώματα τῆς πολιτείας. Μία μονὴ προϋπόθεσις εἶναι γνητὴ καὶ ἐπιτρεπτή. Ἡ ἀξιότης ἑκάστου. Ὡς ἔλεγε τὸ Σύνταγμα τῆς Ἐπιδαύρου. «Ὄχι ἡ κοινωνικὴ προέλευσις ἢ ἡ οἰκονομικὴ ὁυναμις. Αὐτὴ εἶναι ἡ ποιοτικὴ ὑπεροχὴ τῆς Δημοκρατίας ἔναντι τῆς δαναΰσου ὀλιγαρχίας εἰς τὴν ὁποίαν ὄχι ἡ «ἀξιότης», ἀλλ' ἡ ποταπότης καὶ ἡ δουλοφροσύνη καὶ ἡ εὔνοια τοῦ ἡγεμόνος ἀναβιβάζουν τοὺς πολίτας εἰς τὰ ἀξιώματα. «... Κατὰ δὲ τὴν ἀξίωσιν, ὡς ἕκαστος ἐν τῷ εὐδοκιμεῖ, οὐκ ἀπὸ μέρους τὸ πλεῖον ἐς τὰ κοινὰ ἢ ἀπ' ἀρετῆς προτιμᾶται» λέγει πάλιν ὁ Περικλῆς εἰς τὸν Ἐπιτάφιον λόγον του. Τέλος εἰς πάντα πολίτην παρέχεται τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέγῃ τοὺς Κυβερνήτας διὰ τῆς ψήφου του. Καὶ οὕτω φυάνομεν εἰς τὸ ἕτερον βασικὸν σκέλος τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας, τὴν ἀσχῆν τῆς πλειοψηφίας καθιερουμένην διὰ τοῦ ἀντιπροσωπευτικοῦ συστήματος. Κατὰ τὸ ἄρθρ. 67 τοῦ Συντάγματος 1864 «Ἡ βουλὴ σύγκειται ἐκ βουλευτῶν ἐκλεγομένων ἐκ τῶν ἐχόντων δικαίωμα πρὸς τοῦτο πολιτῶν δι' ἀμέσου, καθολικῆς καὶ μυστικῆς ψηφοφορίας».

Δὲν ἀπαιτεῖται ἰδιαίτερον προσὸν καὶ ἰδίως προσὸν περιουσίας, ἵνα ψηφίσῃ ὁ πολίτης. Δὲν ἀπαιτεῖται ἐκλογικὸν τίμημα «SENS ELECTORAL» ὡς εἰς τὸν Μεσαίωνα ἢ ἰδιαιτέρα παιδεία.

Ὅλοι οἱ ἐκλογεῖς εἶναι ἴσοι κατὰ τὴν ψῆφον. Νόμος ἐμποδίζων τὴν ψηφοφορίαν εἰς τοὺς ἀναλφαβήτους θὰ ἐθεωρεῖτο ἀντισυνταγματικός.

Ἡ λαϊκὴ ψῆφος εἶναι ἄμεσος, διότι ἡ θέλησις τοῦ λαοῦ δὲν ὑποκαθίσταται ὑπὸ ἐκλεκτόρων περιωρισμένου ἀριθμοῦ, ὡς εἰς ἄλλα Συντάγματα. Δὲν εἶναι πολυβάθμιος. Καὶ εἶναι καθολική, διότι αἱ ἐκλογικαὶ ἀνικανότητες περιωρίσθησαν εἰς τὸ ἐλάχιστον.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ ΤΗΣ "ΗΜΕΡΑΣ,,

ΤΟ ΓΑΛΑ ΚΑΙ Η ΥΓΕΙΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

ΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΠΑΣΤΕΡΙΩΣΕΩΣ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΗΝ ΠΡΟΟΔΟΝ

ΔΙΑΤΙ ΑΞΙΖΕΙ ΚΑΘΕ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΙΝ

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ὅλη ἡ μέριμνα τῶν γονέων ἀποβλέπει εἰς τὴν προφύλαξιν τῶν παιδιῶν ἀπὸ τὶς πάσης φύσεως ἀσθένειες, διὰ τῆς δημιουργίας ἀφ' ἑνὸς ὑγιεινῶν συνθηκῶν διαβιώσεως, καὶ ἀφ' ἑτέρου ὑγιεινῆς καὶ θρεπτικῆς τροφῆς. Καὶ βασικὴ ὑγιεινὴ τροφὴ γιὰ τὰ παιδιὰ εἶναι τὸ γάλα. Τὸ γάλα ὅμως ποὺ περιέχει ἀφ' ἑνὸς ἄφθονες πρωτεΐνες καὶ λοιπὰ πολύτιμα στοιχεῖα γιὰ τὴν ἀνάπτυξι τοῦ παιδιοῦ καὶ ἀφ' ἑτέρου εἶναι ἀπηλλαγμένο ἀπὸ τὰ πάσης φύσεως βακτηρίδια ποὺ ἀποτελοῦν νοσογόνες ἑστίες μεταβιβαζόμενες ἀθελήτως στὸ παιδί. Γι' αὐτό, τὸ μοναδικὰ ἐνδεικνυόμενο γάλα εἶναι τὸ παστεριωμένο γάλα ποὺ ἐνῷ ἀξιοποιεῖ ὑψίστως τὰ θρεπτικὰ στοιχεῖα ποὺ περιέχει, συγχρόνως τὸ ἀποστειρώνει ἀπὸ τοὺς βλαβεροὺς μικροοργανισμούς, κύριος τῶν ὁποίων εἶναι ὁ τῆς φυματιώσεως ποὺ συνήθως προσβάλλει τὰ θηλαστικὰ ζῶα.

Ἕνα τέτοιο τέλειον ἐπιστημονικὸν συγκρότημα ἀπέκτησεν ἤδη ἡ Πάτρα μὲ τὸ εἰς Ἐγλυκάδα ἱδρυθὲν ἐργοστάσιον παστεριώσεως γάλακτος τὸ «ΠΡΩΤΟ». Τὸ ἀνωτέρω ἐργοστάσιον τεθὲν ἤδη ἐν λειτουργίᾳ συγκεντρώνει τὸ γάλα τῆς περιοχῆς καὶ μὲ ἐπιστημονικὰ μέσα τὸ ἀποδίδει εἰς τὴν κατανάλωσιν πλῆρες ὑγιεινῶν συστατικῶν καὶ ἀπηλλαγμένον πάσης ἐπιβλαβοῦς οὐσίας.

Πρὸς τούτοις, τὸ παραλαμβανόμενον γάλα ὑφίσταται κατὰ πρῶτον δειγματοληψίαν διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν τυχὸν ὑφισταμένων ὀξέων ποὺ τὸ καθιστοῦν ξυνὸν καὶ ἀκατάλληλον. Ἐν συνεχείᾳ, εἰδικὸν μικροβιολογικὸν ἐργαστήριον προβαίνει εἰς τὴν ἔρευναν καὶ ἐπισήμανσιν τῶν τυχὸν ὑπαρχόντων μικροοργανισμῶν καὶ εἰς τὴν δι' ἐπιστημονικῶν μεθόδων ἀφαίρεσιν τούτων. Μετὰ ταῦτα τὸ γάλα μεταφέρεται εἰς τοὺς εἰδικοὺς κλιβάνους παστεριώσεως διὰ τὴν πλήρη ἀποστείρωσίν του. Ἐντεῦθεν δὲ εἰς τὴν ἐμφιάλωσιν, ὅπου εἰδικαὶ ἀποστειρωμέναι εἰς ὑψηλὴν θερμοκρασίαν φιάλαι δέχονται τοῦτο πωματιζόμεναι δι' εἰδικοῦ ἀεροστεγοῦς πώματος. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὸ γάλα ἐπιστημονικῶς ἐπεξειργασμένον, ὑγιεινὸν καὶ μὲ πλήρη τὰ πολύτιμα συστατικά του ἀποδίδεται εἰς τὴν κατανάλωσιν.

Πραγματικὰ ὅθεν τὸ ἐργοστάσιον παστεριώσεως γάλακτος ἀποτελεῖ ἕνα κόσμημα διὰ τὴν πόλιν μας, ἐφάμιλλον τῶν παγκοσμίως γνωστῶν, ἀξίζουν δὲ θερμῶν συγχαρητηρίων οἱ ἱδρυταί του ποὺ εἰργάσθησαν νυχθημερὸν ἀνιδιοτελῶς καὶ μὲ ἐνθουσιασμὸν διὰ τὴν ἵδρυσιν καὶ λειτουργίαν του.

Ἐναπομένει εἰς τὸ Κοινὸν νὰ ἐκτιμήσῃ δεόντως αὐτὴν τὴν προσπάθειαν καὶ σταθμίζουν τὰ πλεονεκτήματα ποὺ προσφέρει εἰς τὴν περιφρούρησιν καὶ προστασίαν τῆς ὑγείας τῶν παιδιῶν ἰδίως, τὸ περιβάλῃ μὲ τὴν προτίμησίν του διότι τὸ παστεριωμένο γάλα ἀποτελεῖ τὴν μοναδικὴν ἐγγύησιν καὶ τὸ συμφέρον τῆς ὑγιεινοῦς καὶ θρεπτικῆς τροφῆς κάθε παιδιοῦ.

ΓΕΡ. ΤΟΦΑΛΟΣ

ΧΑΡ. & ΙΩΑΝ. ΚΑΓΙΑΦΑΣ
ΕΡΜΟΥ 14—ΑΙΟΛΟΥ 68
ΠΑΤΡΑΙ — ΑΘΗΝΑΙ
Ἡμεροδείκται, Καλαμίαι, Ἀτζένται ἐκδόσεώς μας
Κάρτες, Χριστουγεννιάτικα δένδρα
Στολίδια δένδρων
Χρήσιμα δῶρα
Τιμαὶ ὡρισμέναι

ΚΥΡΙΕΣ ΜΟΥ
Μόνον στὸ κατάστημα «ΜΥΣΤΡΑΣ» Ἀγ. Νικολάου ἀρ. 7, Πάτραι, τηλ. 25–28 θὰ βρῆτε τὰ περίφημα ὁλοκέντητα ὑφαντὰ Στὸρ — Κουρτίνες ὑφάσματα διὰ ντιβάνια καὶ μαξιλάρια κλπ. εἰς κατωτάτας τιμὰς καὶ εἰς τὴν ἀνωτέραν ποιότητα καὶ ἀντοχήν. Ἀναλαμβάνομεν παραγγελίας ΜΥΣΤΡΑΣ. Ἐπισκεφθῆτε πρῶτα τὸ «ΜΥΣΤΡΑΣ».

ΠΑΝΘΕΟΝ
ΜΟΝΟΝ ΣΑΒΒΑΤΟ - ΚΥΡΙΑΚΗ
16 - 17 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ✱ ΑΠΟΓΕΥΜΑ - ΒΡΑΔΥ
Ο ΘΙΑΣΟΣ
ΚΑΚΙΑΣ ΑΝΑΛΥΤΗ
ΚΩΣΤΑ ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ
ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ
τὴν μεγάλη ἐφετεινὴ ἐπιτυχία, τὴν χαριτωμένη καὶ σπαρταριστὴ κωμωδία
Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΠΕΙΡΑΣΜΟΣ
ΤΩΝ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ — ΠΑΠΑΔΟΥΚΑ
ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ δι' ὅλας τὰς παραστάσεις προπωλοῦνται εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ «Πανθέου» τηλ. 32—48

ΠΑΤΑΤΟΣΠΟΡΟΣ — ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ, ΤΡΙΦΥΛΛΟΣΠΟΡΟΣ ΠΟΛΥΕΤΗΣ, ΖΙΖΑΝΙΟΚΤΟΝΟΝ ΟΞΥΧΛΩΡΙΟΥΧΟΣ ΧΑΛΚΟΣ 50%
ΣΥΝΘΕΤΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ ΙΤΑΛΙΑΣ ΤΥΠΟΥ 14-14-14
ΜΕΓΙΣΤΗ ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΛΟΓΩ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΥΚΝΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΑΡΙΣΤΗΣ ΑΝΑΛΟΓΙΑΣ ΘΡΕΠΤΙΚΩΝ ΟΥΣΙΩΝ
Περιέχουν ΜΑΓΝΗΣΙΟΝ, ΘΕΙΟΝ, ΑΣΒΕΣΤΙΟΝ, ΣΙΔΗΡΟΝ, ΧΑΛΚΟΝ, ΨΕΥΔΑΡΓΥΡΟΝ κλπ. ἰχνοστοιχεῖα. Εἶναι κατάλληλα δι' ὅλα τὰ κηπευτικὰ ΑΜΠΕΛΙΑ, ΣΤΑΦΙΔΕΣ, ΕΛΑΙΟΔΕΝΔΡΑ, ΛΕΜΟΝΟΠΟΡΤΟΚΑΛΙΕΣ, ΟΠΩΡΟΦΟΡΑ ΔΕΝΔΡΑ κλπ.
ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΙΚΟΛΑΣ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 5, τηλ. 58—94

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΛΑΜΠΡΑΚΗ

ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΜΑΤΟΣ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

ὂν χρόνον αὕτη ἦτο ἐλευθέρα, τῶν ἐκ τοιούτου πλήγματος βαρειῶν ἤδη κακώσεων ἐπιδεινωθεισῶν διὰ τῆς ταυτοχρόνου σχεδὸν ὠθήσεως του ὑπὸ τοῦ τροχοφόρου καὶ πτώσεώς του ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Τὴν ἄποψιν ταύτην, μὴ ἀποκλειομένην ἐκ τῶν διατυπουμένων ἐν συμπεράσματι εἰς τὴν ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν ἰατροδικαστῶν ὑπογραφεῖσαν ἰατροδικαστικὴν ἔκθεσιν, ἐξ ἧς ἀφηρέθη τό, ἐν τῇ μὴ ὑπὸ τοῦ Δημ. Ροβίθη ὑπογραφείσῃ, διατυπούμενον ὅτι τὸ κάταγμα καὶ ἡ προκληθεῖσα θλάσις τῆς ἐγκεφαλικῆς οὐσίας ὀφείλεται εἰς πρόσκρουσιν ἐπὶ «σταθερᾶς» ἐπιφανείας, ὑποστηρίζουν, ἄνευ ἐνδιασμοῦ τινός, οἱ καθηγηταὶ Καβαζαράκης — Συμεωνίδης, ὁ ὑφηγητὴς Καλακώνας, ὁ ἰατρὸς Φίλης καὶ ὁ Δημ. Ροβίθης, οἱ ὁποῖοι τὰ κατατιθέμενα στηρίζουν ἰδίᾳ 1) εἰς τὸ ὅτι διεπιστώθησαν βαρεῖαι ἐγκεφαλικαὶ ἀλλοιώσεις ἐξ ἀντιτυπίας (κατ' ἀπήχησιν), αἱ ὁποῖαι, κατὰ τὰ διδάγματα τῆς ἐπιστήμης, δημιουργοῦνται, ὅταν πλήττεται ἡ κεφαλὴ καθ' ὃν χρόνον εἶναι ἐλευθέρα καὶ 2) εἰς τὸ ὅτι τὸ σῶμα τοῦ θανόντος δὲν ἐνεφάνιζε βαρείας κακώσεις τῶν μαλακῶν μορίων καὶ τοῦ σκελετοῦ κατὰ τὸ σύστοιχον ἡμιμόριον τοῦ σώματος, δηλαδὴ κατὰ τὰς χεῖρας καὶ τὸ μέρος τοῦ σώματος τὸ σύστοιχον πρὸς τὴν πλευράν, ἔνθα τὸ κάταγμα τοῦ κρανίου.

Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ ἰατροδικαστὴς Καψάσκης ἐν τῇ καταθέσει του, καίτοι ἐμμένει εἰς τὸ ὅτι ὁ θάνατος τοῦ Γρηγ. Λαμπράκη ὀφείλεται κυρίως εἰς τὸ βαρὺ τραῦμα τῆς κεφαλῆς τὸ προκληθὲν ἐκ βιαίας προσκρούσεως ταύτης ἐπὶ ἀμβλείας σκληρᾶς σταθερᾶς ἐπιφανείας καὶ τὴν ἐκ τούτου προκληθεῖσαν ἐξωμηνυγγιτικὴν αἱμορραγίαν κατὰ τὸ σημεῖον προσκρούσεως καὶ τὴν ἐξ ἀντιτυπίας βαρεῖαν θλᾶσιν τῆς ἐγκεφαλικῆς οὐσίας εἰς τὴν ἀντίθετον πλευρὰν ἐν τούτοις περαιτέρω ἐν τῇ καταθέσει ἀναφέρει, ὅτι δὲν ἀποκλείει τοῦ ἄνω τραύματος νὰ προηγήθῃ καὶ ἕτερον πλῆγμα ὅτε ἡ κεφαλὴ ἦτο ἐλευθέρα τοῦτο ὅμως κατὰ τὴν γνώμην του ἦτο ἀδύνατον νὰ προεκάλεσε μόνον τὰς διατυπωθείσας κατὰ τὴν νεκροτομὴν κακώσεις τῆς κεφαλῆς καὶ δὴ τὴν βαρε